

ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ

**ΚΕΝΤΡΟ
ΑΥΤΙΣΜΟΥ**

**ΑΡΘΡΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΩΝ
ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΕΙΣ
ΜΕΛΕΤΕΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ**

Τεύχος 67

ΠΕΡΙ ΑΥΤΙΣΜΟΥ

Τεύχος: 67

Φεβρουάριος - Μάρτιος 2017

Ιδιοκτήτης:

Στέεμαν - Κοκκαλίδου Μαρέικε

Ηλεκτρονικό ταχυδρομείο:

Info@kentro-aytismou.com

Εκδότης:

Στέεμαν - Κοκκαλίδου Μαρέικε

Ιστοσελίδα:

<http://www.kentro-aytismou.com/el/>

Επωνυμία: «Περί Αυτισμού»

Έδρα: Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά

Ετήσια συνδρομή: 25 ευρώ - στο

λογαριασμό 483-002121-042164

**Alpha Bank (STEEMAN MARIA
EUGENI KORN)**

Διεύθυνση αλληλογραφίας:

Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά, Τ.Κ. 55132

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

2310- 450941 & 6940402054

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Επικοινωνία και πάλι	2
Η ανάγκη για τροφοδότηση	5
Teacch - Pecs	7
Η Μαρέικε σας απαντά	8
Ζώντας την κάθε μέρα με αρμονία	10
Σκέψεις και συναισθήματα εκπαιδευόμενων	12
Και όμως η σιωπή δεν είναι χρυσός	13
Σκέψεις της Χρύσας Τζελέπη	15
Συνεργασία	17
Δεν με θέλει το παιδί	18
Ωφέλη του προγράμματος Κ.Α.Λ.Ε.Σ.Μ.Α.	19
Άρθρα της Μαρίας Κομνηνού	20
Μηνύματα στο Facebook	22
Τα προγράμματα και οι δραστηριότητες του Κέντρου	25
Εισαγωγικό σεμινάριο στο θεραπευτικό παιχνίδι Κ.Α.Λ.Ε.Σ.Μ.Α. ...	30

Επικοινωνία και πάλι!

Επικοινωνία και πάλι

**Από την
Μαρέικε Στέεμαν-
Κοκκαλίδου**

Το πιο βασικό στοιχείο ανάμεσα στους ανθρώπους. Και η πρώτη αιτία πολέμων και καυγάδων, γιατί δυστυχώς στην καθημερινή μας ζωή, πολλά πηγαίνουν στραβά εξαιτίας της ανεπαρκούς επικοινωνίας. Ουσιαστικά, θα πρέπει να διδάσκεται στο σχολείο, αλλά τότε πρώτα θα πρέπει να το μάθουν οι εκπαιδευτικοί!

Αν έχουμε πραγματική επικοινωνία με έναν άνθρωπο, νιώθουμε καλά, ενωμένοι. Αν δεν μπορούμε να επικοινωνούμε μεταξύ μας, νιώθουμε μόνοι και αποκομμένοι. Η επικοινωνία μας συνδέει. Είναι σαν την κόλλα που μας κρατάει μαζί. Πόσο σημαντικό είναι να καταλάβουμε πως λειτουργεί, και κυρίως στο αυτιστικό παιδί.

Χτες με ρώτησε ο άνδρας μου αν είχα κλείσει την εστία. Του απάντησα καταφατικά. "Αφού σου είπα να την κλείσεις και να σερβίρεις κιόλας!!"

Εγώ είχα μόνο ανακατέψει τον τραχανά, γιατί μόλις είχα γυρίσει σπίτι και δεν ήξερα πόση ώρα έβρασε. Το ότι μου είχε ζητήσει να τον κλείσω και να σερβίρω, δεν το είχα ακούσει καθόλου. Ας πούμε πιο ωραία ότι ο εγκέφαλός μου δεν το είχε καταγράψει. Για μένα ήταν σαν να μην το είχε πει!

Στο Νευρογλωσσικό Προγραμματισμό, μια καινούρια τάση στην ψυχολογία, υποστηρίζουν πως η αξία ενός μηνύματος είναι ό,τι καταλαβαίνει ο λήπτης του μηνύματος. Με άλλα λόγια: Εγώ μπορώ να εξηγήσω ό,τι θέλω, αλλά αν ο άλλος δεν το καταλαβαίνει, η εξήγησή μου είναι άχρηστη.

Πόσο ταιριαστό είναι αυτό με τον αυτισμό! Η πρώτη έννοια μας είναι να βρούμε τρόπους ώστε το παιδί να μπορεί να μας καταλάβει.

Όταν ο Γιώργος θέλει σοκολάτα ή θέλει να πάει στο

πάρκο, ενώ εγώ δεν θέλω να του κάνω τη χάρη, μπορώ να βρω χίλια δυο επιχειρήματα, αληθινά (μα βρέχει, Γιώργο, δεν μπορούμε να βγούμε τώρα/ έφαγες ήδη σοκολάτα / είναι νύχτα, θα πας για ύπνο τώρα/ σε λίγο/ το απόγευμα/ κλπ) ή ψεύτικα (είναι ο σκύλος εκεί/ θα πάμε στη θεία/ τώρα θα πάμε, κλπ), όμως δεν έχουν κανένα νόημα, εφόσον το παιδί έχει στο μυαλό του πως θέλει να πάει στο πάρκο ή θέλει σοκολάτα. Γιατί ό,τι και να πούμε, το μήνυμά μας δεν θα καταγραφεί και δεν θα φτάσει στον προορισμό του!

Αν ο Γιώργος είχε έναν πίνακα με το πρόγραμμά του, τότε όλα θα αποκτούσαν νόημα. Θα μπορούσα απλά να αναφερθώ στο πρόγραμμά του και θα ήξερε, ότι θα πάμε βόλτα στις πέντε, ή θα φάει τη σοκολάτα του στις έξη (καλύτερα να μην φάει καθόλου σοκολάτα βέβαια, λάθος παράδειγμα!!). Γιατί η καθημερινότητά του καλό είναι να μην αλλάζει πολύ, ώστε να είναι προβλέψιμη.

Δεν είναι πάντα εύκολο να βρούμε έναν τρόπο ώστε το παιδί καταλάβει αυτό που θέλουμε να του πούμε, αλλά πρέπει να το προσπαθήσουμε. Ποτέ να μην σκεφτούμε ότι το παιδί δεν θα καταλάβει!! Φταίμε εμείς, αν δεν καταλαβαίνει, αυτό να είναι κατανοητό τώρα!

Ήθελα να μάθω στο Παναγιώτη να πει όχι. Σκέφτηκα πως θα γίνει η δουλειά με ένα ποτήρι χυμό. Του ρώτησα αν θέλει να πει χυμό, και φυσικά ήθελε! Του έφερα ένα άδειο ποτήρι και ένα ποτήρι με χυμό. Του πρόσφερα το άδειο ποτήρι, ρωτώντας τον: "θέλεις αυτό;" με σκοπό να του δείξω ότι θέλω να ακούσω το όχι. Αλλά ο Παναγιώτης συγχύστηκε εντελώς, γιατί νόμιζε ότι δεν θα του δώσω χυμό! Στεναχωρήθηκα πολύ και φυσικά του έδωσα αμέσως το ποτήρι με το χυμό.

Το θέμα είναι, ότι μετά από τόσα χρόνια που ήξερα τον Παναγιώτη και τόσα χρόνια που ασχολούμαι με τον αυτισμό, ακόμα δοκιμάζω. Κάθε παιδί διαφέρει και έχει άλλη κατανόηση! Οφείλουμε να επινοήσουμε τρόπους που το παιδί καταλαβαίνει, ώστε να δημιουργήσουμε αυτή την επιθυμητή σύνθεση μαζί του, που λαχταράει

τόσο το παιδί, όσο και οι γονείς του.

Πρέπει να είναι πολύ δύσκολο για το εγωκεντρικό αυτιστικό παιδί, να μην το καταλαβαίνει το περιβάλλον του! Για εκείνο όλα είναι ορθά και σωστά, μόνο που οι άλλοι τον εμποδίζουν ή τον ενοχλούν για ακατανόητους γι' αυτό λόγους. Δεν είναι να εκραγεί κανείς;;;

Δεν είναι ότι το παιδί δεν καταλαβαίνει. Καταλαβαίνει πολύ καλά πώς δεν το καταλαβαίνουμε! Μπορούμε να γεφυρώσουμε τα νησάκια μας και να βρούμε τη σύνδεση μας. Οι άνθρωποι είναι κοινωνικά όντα, τα αυτιστικά παιδιά επίσης.

Θα χαρώ πολύ να λάβω έξυπνες λύσεις επικοινωνίας από σας, που θα γράψουμε στο Περί Αυτισμού. Γράψτε με στο info@kentro-aytismou.com.

Περιμένω τρόπους επικοινωνίας που είναι λειτουργικοί για σας!

Η ανάγκη για τροφοδότηση

Υπάρχουν κάποιες στιγμές που αποτελούν ορόσημο στην πορεία του κάθε επαγγελματία. Μια τέτοια στιγμή νομίζω ότι βίωσα κι εγώ πριν λίγο καιρό, όταν χρειάστηκε να δουλέψω με έναν μαθητή με αυτισμό, ο οποίος εκείνο το διάστημα ήταν αρκετά αναστατωμένος στο σχολείο. Ο μαθητής μου αυτός μάλιστα εκδήλωνε επιθετική σχεδόν συμπεριφορά τόσο προς τους άλλους όσο και προς το περιβάλλον γύρω του, φωνάζοντας, σπρώχνοντας, πετώντας κάτω αντικείμενα. Αρνούνταν να ακολουθήσει οδηγίες και να εμπλακεί σε κάποια οργανωμένη εκπαιδευτική δραστηριότητα. Η βλεμματική επαφή με τους άλλους ήταν περιορισμένη και οι ηχητικές και κινητικές στερεοτυπίες του ήταν εντονότερες από κάθε άλλη φορά.

Αποφάσισα λοιπόν να εφαρμόσω τις αρχές του θεραπευτικού παιχνιδιού, όπως ακριβώς τις διδάσκομαι στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα που παρακολουθώ, και απλά..... να παίξω μαζί του. Έθεσα ως βασικό στόχο της συνεδρίας μας να περάσουμε καλά, να γελάσουμε και να απολαύσουμε ο ένας την παρέα του άλλου. Εξοπλίστηκα με ένα μεγάλο χαμόγελο και έβγαλα στην επιφάνεια τον ενθουσιασμό και την καλή μου διάθεση. Δήλωσα στον μαθητή μου ότι θα παίξουμε με όποιο παιχνίδι εκείνος ήθελε και σύντομα αντιλήφθηκα την προτίμησή του για ένα κόκκινο μπαλόνι.

Αυτό που ακολούθησε ήταν πραγματικά καταπληκτικό και για τους δυο μας. Παίξαμε για αρκετή ώρα με πολύ χαρά πετώντας ο ένας στον άλλον το μπαλόνι, αλληλεπιδρώντας μεταξύ μας κι έχοντας έναν κοινό στόχο: να μην πέσει κάτω το μπαλόνι. Από την πρώτη στιγμή ο μαθητής μου ανταποκρίθηκε εξαιρετικά, γελούσε δυνατά και έδειχνε να ευχαριστείται το παιχνίδι μαζί μου. Με κοιτούσε στα μάτια με ένα γλυκό ύφος και με συγκίνησε πραγματικά όταν με πλησίασε για να με αγκαλιάσει και να με χαϊδέψει.

Μέσα σε λίγη ώρα ο μικρός μου μαθητής ήταν άλλο παιδί! Η αλλαγή στην συμπεριφορά του και στην μεταξύ μας σχέση ήταν ολοφάνερη. Η μεγαλύτερη όμως αλλαγή θεωρώ ότι ήταν αυτή που βίωσα εγώ ως επαγγελματίας, καθώς κατάλαβα μέσα από την πράξη ότι ένα παιδί δεν μπορείς να το αλλάξεις, οφείλεις να το αποδεχτείς όπως είναι. Ωστόσο μπορείς να αλλάξεις το όλο πλαίσιο γύρω από αυτό. Να αλλάξεις τις προσδοκίες σου, τον τρόπο που το προσεγγίζεις και να δημιουργήσεις ευκαιρίες να αναδείξει τα θετικά του σημεία. Μέσα από αυτή τη διαδικασία λοιπόν τροφοδοτήθηκα εγώ η ίδια, ένιωσα πολύ όμορφα και ενισχύθηκα στον ρόλο μου. Ανυπομονώ για την επόμενη συνεδρία και χαίρομαι που θα παίξω ξανά με τον μαθητή μου.

Μαρία Κομνηνού
Ψυχολόγος

Περίπλοκη επικοινωνία

Η Χαρούλα είναι 16 χρονών και τελευταία έχει γίνει αρκετά παθητική. Την περισσότερη ώρα κάθεται και κοιτάει μπροστά της, ενώ είναι ένα πολύ ικανό κορίτσι (για παράδειγμα έχει καλό λόγο, φτιάχνει και βάφει τα μαλλιά της, ζωγραφίζει καλά και της αρέσει να κοιτάει τον εαυτό της στο καθρέφτη). Της πρότεινα να της κάνω μασάζ στο πόδια της.

Έφτιαξα ατμόσφαιρα με κεράκι και ίνσενς, έκλεισα το μεγάλο φως, της έκανα ποδόλουτρο και μασάζ με λάδι και αιθέρια έλαια. Το απόλαυσε, ξαπλωμένη στα μαξιλάρια!

Επειδή είχε μουσικοθεραπεία μετά από μένα στο διπλανό δωμάτιο, σκέφτηκα ότι ίσως θα της άρεσε να πάρει το κεράκι μαζί της για να μείνει ακόμα λίγο στην κατάσταση χαλάρωσης που είχε μαζί μου. Δεν απάντησε στην ερώτησή μου και ξαφνικά συνειδητοποίησα ότι δεν θα μπορούσε να το ξέρει αυτό, αφού δεν είχε ξαναγίνει! Δεν μπορούσε να σχηματίσει την εικόνα στο μυαλό της: μουσικοθεραπεία και κεράκι! Για αυτόν τον λόγο αποφασίσαμε να της πάμε το κεράκι στο άλλο δωμάτιο.

Πόσες φορές ρωτάμε κάτι στην Χαρούλα που δεν μπορεί να απαντήσει! Η επικοινωνία είναι τόσο περίπλοκη! Την επόμενη φορά πιθανόν θα επαναλάβουμε το μασάζ και θα της κάνω την ίδια ερώτηση ξανά. Είμαι σίγουρη πως τότε θα μου απαντήσει θετικά.

Κοκκαλίδου Μαρέικε

TEACCH-PECS

Πληθώρα ερευνών έχουν δείξει ότι η εφαρμογή δομημένης εκπαίδευσης στα παιδιά που έχουν διαγνωσθεί με αυτισμό, μπορεί να αποδώσει πολύ σημαντικά οφέλη. Το πρόγραμμα Teacch που έχει τις ρίζες του στην Αμερική και συγκεκριμένα στο πανεπιστήμιο της Βόρειας Καρολίνα έχει πολλή μεγάλη απήχηση και συναντάται σε πολλές χώρες ανά τον κόσμο. Η μέθοδος Teacch έχει ως βασικό της στόχο, να δημιουργήσει ένα προβλέψιμο περιβάλλον για να μπορέσει το παιδί να νοιώσει άνετα, οικεία ξεδιπλώνοντας έτσι τις διάφορες πτυχές της προσωπικότητάς του.

Συγκεκριμένα το Teacch είναι ένα δημοφιλές και αποτελεσματικό συνάμα πρόγραμμα για τα άτομα που βρίσκονται στο φάσμα του αυτισμού. Η χρησιμότητά του στους τομείς της επαγγελματικής αποκατάστασης, της διάγνωσης, της αντιμετώπισης και της ανεξάρτητης ζωής των ατόμων με αυτισμό, είναι πολύ ουσιαστική. Το πρόγραμμα Teacch δύναται να είναι ωφέλιμο όταν ακολουθεί το ιδιαίτερο πνευματικό και πολιτιστικό υπόβαθρο της χώρας που εφαρμόζεται.

Η μέθοδος Pecs δημιουργήθηκε από τους Andy Bondy και Lori Frost. Είναι ένα σύστημα επικοινωνίας μέσω ανταλλαγής εικόνων. Είναι ένα πρόγραμμα αρκετά δημοφιλές που είναι αναγνωρισμένο σε όλο τον κόσμο. Είναι δηλαδή ένα σύστημα επικοινωνίας που στηρίζεται στην ανταλλαγή πληροφοριών με την βοήθεια διάφορων εικόνων. Προσφέρει σε αρκετά παιδιά που βρίσκονται στο φάσμα του αυτισμού με περιορισμένο λόγο, την δυνατότητα να ξεκινήσουν σιγά-σιγά να επικοινωνούν με τους γύρω τους.

Το παιδί από μικρό μαθαίνει να λαμβάνει από μόνο του πρωτοβουλίες ώστε να επικοινωνήσει με τον άλλον, να μεταδώσει ένα μήνυμα του, να είναι σε θέση να απαντά ικανοποιητικά σε διάφορες ερωτήσεις που του απευθύνουν. Ουσιαστικά το παιδί μαθαίνει μέρα με τη μέρα να δημιουργεί την περιπλοκότητα του λόγου.

Γίνεται λοιπόν σαφές ότι όλα τα προγράμματα έχουν ως στόχο να μάθουν, να βοηθήσουν, να δώσουν την απαραίτητη ώθηση που χρειάζεται το κάθε παιδί με προβλήματα στην επικοινωνία, ώστε να μπορεί και αυτό με την σειρά του να διεκδικεί κάθε μέρα, κάθε στιγμή τα ίδια πράγματα που έχει στην κατοχή του ένας συνομήλικός τους αβίαστα από τη στιγμή της γέννησής του.

*Βασίλης Κουκουλεκίδης
Θεολόγος - εκπαιδευόμενος*

Η ΜΑΡΕΪΚΕ ΑΠΑΝΤΑΕΙ ΣΤΙΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΣΑΣ

Ερώτηση μιας μητέρας:

Μου λέτε να μην ζορίζω το παιδί και να μάθει μόνο αβίαστα. Εγώ όμως επέμενα να κατεβάσει το παντελόνι του στην τουαλέτα και τώρα το κάνει αυτό. Έκανα κόπο για να το πετύχω. Αν δεν το ζορίζα, ακόμα δεν θα το έκανε τώρα!

Απάντηση:

Έχεις απόλυτα δίκαιο! Όντως πρέπει να επιμένεις σε ορισμένα πράγματα για να τα μάθει το παιδί. Χρειάζεται το παιδί να αποκτήσει κάποιες χρήσιμες συνήθειες και αυτό γίνεται μόνο με το να επιμένεις. Μπορείς όμως να το κάνεις αυτό με ευχάριστο τρόπο. Οποσδήποτε είναι πιο εύκολο τόσο για το παιδί, όσο και για το γονιό, να τεμαχιστεί η καινούρια δεξιότητα σε μικρά βήματα, ώστε το παιδί μπορεί να καταφέρει αυτό που ζητάμε.

Έτσι σίγουρα επιμένουμε σε κάτι, αλλά σταδιακά, ώστε το παιδί να νιώθει πάντα ότι είμαστε ευχαριστημένοι με τις επιτυχίες του!

Και στο θεραπευτικό παιχνίδι εννοείται ότι επιμένουμε σε ορισμένες δεξιότητες, αλλά ποτέ στο βαθμό το παιδί να παρατήρει την επαφή μαζί μας! Αυτό εννοούμε όταν λέμε πως δεν ζορίζουμε το παιδί!

Δεν μπορώ να τονίσω αρκετά, πόσο σημαντικό είναι πρώτα από όλα να γίνει αγωγή στο σπίτι, πριν ξεκινήσει το τρέξιμο στις διάφορες θεραπείες. Να εκπαιδεύονται οι γονείς σε πρώτη φάση για μερικούς μήνες για να γίνουν πιο αποτελεσματικοί με το παιδί τους.

Είναι ακριβώς όπως στο αεροπλάνο: πρώτα οι γονείς θα βάλουν τον οξυγόνο, και έπειτα το βάζουν στο παιδί!

Ερώτηση:

Κάνω παράλληλη στήριξη με ένα παιδί στην πρώτη δημοτικού. Δυσκολεύομαι πολύ γιατί με χτυπάει και ξαπλώνει κάτω στο πάτωμα, όταν θέλω να μπούμε μέσα στην τάξη. Δεν θέλει να μπει με τίποτα εκεί μέσα.

Οι γονείς θέλουν να είναι στην τάξη φυσικά. Αλλά και εκεί μέσα δεν κάνει τίποτα, δεν συμμετέχει με τα άλλα παιδιά. Μόλις προσπαθώ να τον κάνω να κάνει κάτι, αρχίζει να με χτυπάει. Τι να κάνω;

Απάντηση:

Πιστεύω πως αυτές οι συμπεριφορές είναι εκδηλώσεις πίεσης. Σίγουρα το παιδί νιώθει στρες. Δεν είναι ακόμα σε θέση να καταλάβει ότι αυτό που κάνουν τα άλλα παιδιά, πρέπει να το κάνει και το ίδιο. Αυτό που επιβάλλεται να κάνει, δεν του αρέσει προφανώς, γιατί δυσκολεύεται με αυτό. Το παιδί φαίνεται μεν να είναι λειτουργικό και να έχει λόγο, αλλά όχι στο βαθμό που να μπορεί να λειτουργεί σε κανονικό σχολείο. Πολλές φορές ζητάμε έτσι πολλά από ένα παιδί. Με τη συμπεριφορά του το παιδί 'χτυπάει μια καμπάνα', δηλ. δείχνει ότι δεν αντέχει. Μπορεί να θέλουμε πολύ να ενταχθεί σε σχολικό πλαίσιο, αλλά αυτό δεν εξαρτάται από μας!

Έχω την άποψη ότι προέχει το παιδί να είναι καλά. Θα συνιστούσα να ελαττώνεις την πίεση που ασκείς επάνω του. Αν μπορείς να τον πας σε ένα χώρο όπου μπορείτε να παίζετε μαζί, εσύ και εκείνος, όπως στο θεραπευτικό παιχνίδι Κ.Α.Λ.Ε.Σ.Μ.Α., μια ώρα την ημέρα. Παράλληλα θα ήθελα και στο σπίτι οι γονείς να ελαττώσουν την πίεση που ασκούν επάνω του κάνοντας λιγότερα μαθήματα, και αντί αυτού να παίζουν και αυτοί μαζί του με τον ίδιο τρόπο. Τότε θα αλλάξει το παιδί σταδιακά και θα μπορέσει σε μερικούς μήνες να είναι πιο συνεργάσιμος.

Το παιδί μπορεί να γίνει πιο αμοιβαίο, πιο κοινωνικό, λιγότερο εγωκεντρικό, αλλά αυτό θέλει το χρόνο του. Μέχρι τότε πρέπει να σεβόμαστε το επίπεδο εγωκεντρικότητας στο οποίο το παιδί λειτουργεί αυτή τη στιγμή. Δεν θα αλλάξει επειδή το βάλαμε μαζί με άλλα παιδιά. Αν ήταν τόσο απλό, θα είχε ήδη καταφέρει να συμμετέχει στην τάξη!

Δεν μπορείς να κάνεις τίποτε άλλο, παρά να παίζεις μια ώρα την ημέρα μαζί του, σε ένα δωμάτιο, όπου μπορεί να γίνει αυτό που εκείνο θέλει. Το χρειάζεται αυτό!

Θα μπορούσες να του πεις: «Πρώτα θα μπούμε στην τάξη, και μετά θα πάμε να παίξουμε!» Θα μπίτε για λίγο στην τάξη, 5-10 λεπτά ίσως. Φρόντισε να βγεις όταν είναι ήρεμος, όχι όταν χτυπάει!! Σταδιακά θα αυξήσεις τον χρόνο, όταν θα είναι χαλαρός στην τάξη, όταν θα έχει μάθει αυτή την ρουτίνα. Αλλά το θεραπευτικό παιχνίδι, στο οποίο γίνεται ο,τι θέλει το παιδί, είναι απαραίτητο!!!

Ζώντας την κάθε μέρα με αρμονία

Έχουμε την εντύπωση ότι στην καθημερινή μας ζωή, η οποία είναι γεμάτη υποχρεώσεις, δεν μπορούμε να ζήσουμε αρμονικά λες και η αρμονία είναι κάτι το οποίο έχει να κάνει με τον εξωτερικό κόσμο. Ε, λοιπόν δεν είναι έτσι. Προσωπικά είμαι πολύ ενεργή, έχω υποχρεώσει και δουλειές που πρέπει να γίνουν όπως και όλοι οι υπόλοιποι. Αλλά όλα αυτά τα κάνω χωρίς να χάνομαι στο εξωτερικό χάος λειτουργώντας με μια εσωτερική άγκυρα. Ενεργώ μέσα από αυτήν την εσωτερικότητα, από την συνείδησή μου, η οποία μου επιτρέπει να είμαι πάντα στο παρόν, χωρίς κρίσεις, συμβαδίζοντας με ο,τι συμβαίνει.

Η εσωτερική γαλήνη δεν φθείρεται. Μπορούμε να αισθανόμαστε θυμό αλλά να παραμένουμε εσωτερικά αγκυροβολημένοι στην γαλήνη. Η λύπη και η ηρεμία μπορούν να συνυπάρχουν. Όταν την καλλιεργούμε, η ηρεμία δεν τελειώνει ποτέ. Είναι εσωτερικευμένη, είναι μόνιμη.

Οι ανθρώπινες εμπειρίες είναι σαν τα κύματα στην επιφάνεια της θάλασσας, αλλά η συνείδηση είναι σαν τα βάθη του ωκεανού. Οι ανθρώπινες εμπειρίες συμβαίνουν στην επιφάνεια, ενώ η ηρεμία στο βάθος. Αυτό είναι συνείδηση. Παλεύουμε να αποκτήσουμε την ηρεμία. Το κάνουμε στις σχέσεις μας, στην οικογένειά μας, στην κοινωνία, ακόμα και οι χώρες το προσπαθούν μεταξύ τους. Αλλά τι θα συνέβαινε αν προσπαθούσαμε να αναπτύξουμε την έννοια της εσωτερικής γαλήνης; Μπορούμε να ξεκινήσουμε με μερικά απλά βήματα:

- Επικεντρώσου στην Χαρά. Το πρώτο πράγμα που πρέπει να κάνουμε είναι να επικεντρωθούμε στην χαρά: στην ομορφιά, στην αθωότητα, στον έπαινο, στην αγάπη και στην ευγνωμοσύνη που είναι παρούσες σε κάθε στιγμή. Δεν είναι καιρός να βιώσουμε περισσότερο κάτι από όλα αυτά; Πώς εκφράζεται η χαρά; Το πιο υπέροχο πράγμα είναι ότι η χαρά δεν έχει κάποια σταθερή μορφή. Είναι σαν μια πηγή νερού: αναβλύζει συνεχώς αναζωογονητικά από τα βάθη. Ο συνεχής της αυθορμητισμός ωφέλιμος, και αναζωογονητικός και ρέων. Η ευτυχία δεν ψάχνει αυτό που είναι λάθος, δεν κριτικάρει το εξωτερικό. Αν το έκανε, τότε θα λίμναζε σύντομα, θα ξεθώριαζε και θα έχανε την ζωντάνια της. Ευτυχία είναι να είσαι ανοιχτός στην αγάπη και να είσαι η αγάπη. Δεν υπάρχει μια προκατασκευασμένη ιδέα για το τι θα έπρεπε να είναι η αγάπη και σε ποιον θα πρέπει να δοθεί. Γίνε αυτή η χαρά. Και μετά μοιράσου την με την ανθρωπότητα.

- Να ζεις πάντα στο παρόν. Η ευτυχία ζει στην παρούσα στιγμή, γι' αυτό

σταμάτα να περιφέρεσαι στο παρελθόν και το μέλλον. Ήδη έχουν σπαταλήσει πολύ από τον χρόνο σου. Είναι ώρα να δώσεις στο εδώ και στο τώρα – στο παρόν, όπου η ζωή συμβαίνει – λίγη από την προσοχή που τους αξίζει.

- Γίνε παιχνιδιάρης. Μία από τις πιο λυπηρές όψεις τη σύγχρονης κοινωνίας είναι ότι παίρνουμε τα πράγματα πολύ σοβαρά. Αισθανόμαστε υποχρεωμένοι να συμμορφωνόμαστε με όλα τα «πρέπει», με ο,τι πιστεύουμε ότι ο κόσμος περιμένει από εμάς. Ο αυτοέλεγχος και η αυτοκριτική έχουν γίνει ο τρόπος της ζωής μας και εξαντλούν την ικανότητά μας για παιχνίδι και απόλαυση της ελεύθερης έκφρασης. Πρέπει και πάλι να μάθουμε να ακολουθούμε την καρδιά μας: να επιτρέπουμε στον εαυτό μας να φαινόμαστε γελοίοι, να χορεύουμε ελεύθερα, να σταματήσουμε και να υπενθυμίσουμε στους εαυτούς μας ότι ζωή σημαίνει γέλιο και χαρά. Δοκίμασέ το. Ίσως και να σου αρέσει.

Πηγή: <https://ishajudd.com/en/living-day-to-day-in-peace/>

**Θέλεις να ανέβεις ψηλά;
Τότε χρησιμοποίησε τα δικά σου πόδια
Νίτσε**

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΩΝ

Το καλοκαίρι που μας πέρασε δέχτηκα ένα mail από μία φίλη μου το οποίο αναφερόταν σε ένα ετήσιο εκπαιδευτικό πρόγραμμα για το θεραπευτικό παιχνίδι. Βασισμένο στο son-rise programme έγραφε. Τι είναι αυτό; αναρωτήθηκα , πως μπορεί το παιχνίδι από μόνο του να χρησιμοποιηθεί σαν θεραπεία; Και πως λειτουργεί ώστε τα παιδιά με αυτισμό να έχουν εξέλιξη; Μια αναζήτηση στο Google γρήγορα με διαφώτισε. Ενθουσιάστηκα και κατευθείαν επικοινωνήσα με τα τηλέφωνα που βρήκα στην ιστοσελίδα. Λίγες λεπτομέρειες παραπάνω ήταν αρκετές για να δηλώσω συμμετοχή.

Και να' μαι τώρα εδώ να καταγράφω τα πρώτα μου συναισθήματα και εμπειρίες . Οι πρώτες στιγμές πίσω από το τζάμι ήταν πολύ ψυχοφθόρες. Αυτό γιατί σκεφτόμουν τόσα πολλά. Θα καταφέρω άραγε να κάνω το παιδί να περάσει καλά; θα με συμπαθήσει; Και αν πω κάτι που δεν πρέπει και τον εκνευρίσω; Και πως θα παίζω ενώ θα με βλέπουν οι γονείς; Παρ' όλο τον ενθουσιασμό μου, η αγωνία και το άγχος για το αν θα ανταποκριθώ στις απαιτήσεις του παιδιού ήταν πιστεύω δικαιολογημένα.

Στο τζάμι δίπλα μου καθόταν μία μανούλα, το παιδάκι της έπαιζε στο δωμάτιο, παρακολουθούσε με τέτοια περηφάνια την εξέλιξη του. Γύρισε ασυναίσθητα και χωρίς να με ξέρει μου είπε "περνάει όμορφα εδώ, παλιά δεν ήταν έτσι , δες τον τώρα, το ΚΑΜΑΡΙ μου". Μια ανακούφιση ένοιωσα από μέσα της. Αμέσως κατάλαβα την μαγεία αυτής της

θεραπείας και πήρα τα πάνω μου.

Στο δωμάτιο τώρα μπήκε άλλο παιδάκι, η κα Κοκκαλίδου σκέφτηκε πως ήταν καλή ευκαιρία να δοκιμάσω και εγώ. Φόρεσα το καλύτερο μου χαμόγελο και περίμενα με μεγάλη αμηχανία πίσω από την κίτρινη πορτούλα έτοιμη να μπω. Τοκ-τοκ, “Ωπ η Κωνσταντίνα” ακούστηκε να λέει η κα Μαρέικε από μέσα, και δευτερόλεπτα μετά ανοίγει η πόρτα. Κλείνοντας την πόρτα πίσω μου όλες μου οι σκέψεις και οι φοβίες χάθηκαν. Είχα απέναντι μου ένα αξιαγάπητο πλασματάκι που με κοιτούσε με τα μεγάλα του ματάκια έτοιμος να παίξουμε. Γρήγορα κατάλαβα την αδυναμία του στο τραγούδι την οποία και χρησιμοποίησα για να τον πλησιάσω. Όταν η πόρτα χτύπησε για να βγούμε, δεν είχα καταλάβει πως είχε περάσει η ώρα. Ήμουν πια σίγουρη πως μου άρεσε πολύ αυτό.

Είναι ικανό αυτό να λειτουργήσει αποτελεσματικά για όλα τα παιδιά; Δεν γνωρίζω. Το μόνο σίγουρο είναι πως το παιδί πέρα από την διασκέδαση, μέσα από το παιχνίδι, λαμβάνει απόλυτη αποδοχή, δεκτικότητα και σεβασμό. Μία όαση πραγματική μέσα στον τόσο “ξένο”, για αυτά κόσμο μας. Κάποια στιγμή θα το ανταποδώσουν, αυτός είναι και ο σκοπός. Αξίζει λοιπόν να τα περιμένουμε!

Κωνσταντίνα

ΚΑΙ ΟΜΩΣ Η ΣΙΩΠΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΡΥΣΟΣ!!

Πολλές φορές εμείς οι άνθρωποι και το τονίζω εμείς οι άνθρωποι- γιατί τα ζώα δεν φημίζονται για την μη συλλογικότητά τους-θέλουμε να λειτουργούμε και να πράττουμε κατά μόνας χωρίς να ζητάμε την βοήθεια και την συμβουλή από κάποιον ειδικό ο οποίος είναι καταρτισμένος και μπορεί να δώσει λύση στο εκάστοτε θέμα που αναφύεται. Υπάρχουν πάρα πολλές οικογένειες που προτιμούν την απομόνωση, το πνευματικό και κοινωνικό αδιέξοδο, αρνούμενοι να βγουν στον αυτοκινητόδρομο της σύμπραξης και της συνεργασίας με ανθρώπους που είναι βέβαιο ότι μπορούν να βοηθήσουν ουσιαστικά.

Η λέξη «αυτισμός» από μόνη της όπως και κάθε λέξη που περιγράφει μια κατάσταση μη φυσιολογική αν δεν την διαχειριστείς σωστά με σύνεση,

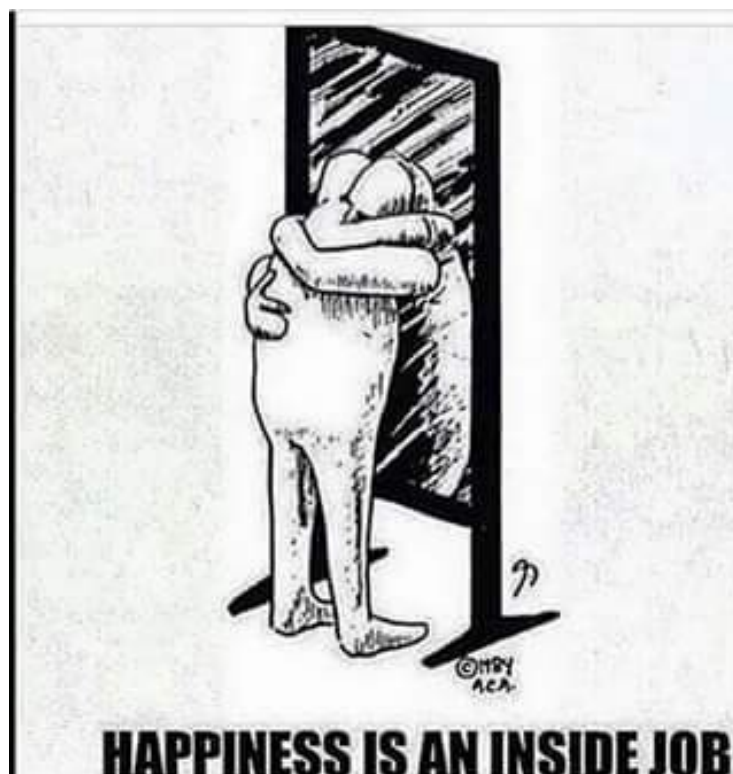
πνευματική ωριμότητα και ψυχραιμία, είναι βέβαιο ότι θα οδηγήσει σε λανθασμένες ενέργειες και εκτιμήσεις. Κάθε οικογένεια που βρίσκεται σε τέτοια κατάσταση πρέπει να ξεπερνάει τυχόν ανασφάλειες εγωισμούς και φόβους αντιμετωπίζοντας με σθένος την κάθε περίπτωση.

Πάνω από όλα και από όλους θεωρώ την αγάπη. Αυτή στην περίπτωση των γονέων πρέπει να λειτουργεί ως κινητήρια δύναμη, αφετηρία όλων ώστε να καμφθούν οι οποιεσδήποτε αντιρρήσεις και ενστάσεις που έχει η οικογένεια. Να προσφέρουν οι γονείς στο παιδί την απαραίτητη φροντίδα που χρειάζεται και αξίζει.

Για να καταλάβουν οι γονείς λοιπόν και να πράξουν αναλόγως πρέπει να βοηθήσουν αλλά και να βοηθηθούν. Η συμβουλευτική γονέων με τον κατάλληλο και εξειδικευμένο ειδικό μπορεί να δώσει απαντήσεις που όχι μόνο θα βάλουν την οικογένεια σε σωστή τροχιά σκέψης αλλά θα δώσει και το ερέθισμα της σωστής και ομαλής κοινωνικοποίησης.

Έτσι λοιπόν σε αυτή την περίπτωση η σιωπή δίνει την θέση της σε χρυσό τηλεχειριστήριο που υπεύθυνα και επιστημονικά είναι εκεί για να ανοίξει την φωνή της χαράς, της ανακούφισης και της αισιοδοξίας που τόσο πολύ έχει ανάγκη να βγάλει η κάθε οικογένεια.

Βασίλης Κουκουλεκίδης
Θεολόγος-Εκπαιδευόμενος

Η ευτυχία είναι εσωτερική υπόθεση

ΔΕΝ ΕΙΜΑΙ ΜΟΝΟΣ

Τα παιδιά με αυτισμό ως συνήθως κάνουν κάποιες στερεοτυπικές κινήσεις. Όταν τα παρατηρείς σου έρχεται στο μυαλό πως μπορεί να κάνουν συνέχεια το ίδιο πράγμα. Σου δημιουργεί ερωτήματα όπως τι θα μπορούσες να κάνεις για να το σταματήσεις. Δε σκέφτηκες όμως ότι θα μπορούσες να κάνεις το ίδιο; Να αποδεχτείς αυτό που κάνει και να κάνεις το ίδιο.

Η αποδοχή άνευ όρων σ' αυτό που κάνει το αυτιστικό παιδί ίσως σε φέρει πιο κοντά του και ίσως μπορέσεις να επικοινωνήσεις μαζί του. Αισθάνεσαι ωραία όταν κάποιος είναι κοντά σου, κάνει ότι κάνεις και εσύ και δεν προσπαθεί να σε διακόψει. Δεν είσαι μόνος σ' αυτό που κάνεις αλλά ο άλλος σε αποδέχεται. Παίζει μαζί σου, το διασκεδάσετε μαζί, σε κάνει να χαμογελάς. Αλήθεια πόσο σημαντικό είναι να σε αποδέχεται ο άλλος όπως είσαι, να κάνει ότι κάνεις. Είστε μαζί και όχι μόνος. Επιτέλους αποδοχή άνευ όρων !!!!!!!!!!!

Η ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΕΙΟΝΕΚΤΗΜΑ

Το να είσαι διαφορετικός από τους άλλους λόγω κάποιας ειδικής ανάγκης δεν είναι και ότι χειρότερο σου έχει συμβεί. Αντιμετωπίζεις καθημερινά την απομόνωση ίσως και τον χλευασμό από τα υπόλοιπα άτομα που σε κοιτούν παράξενα. Δεν ταιριάζεις με αυτά , δεν μπορείς να συμμετέχεις σε κάτι που κάνουν, δεν είσαι σαν και αυτά.

Τα παιδιά αυτά αντιμετωπίζονται κάπως έτσι από τους συμμαθητές τους. Δεν κολλάνε στην παρέα, δεν μπορούν να κάνουν ότι και εκείνα, δε ξέρουν πώς να το κάνουν σωστά όπως εκείνα. Πρέπει να είναι με τους όμοιους τους και όχι με το σύνολο. Μόνο που τα άτομα αυτά δεν έχουν καταλάβει ότι στην πραγματικότητα εκείνα έχουν το πρόβλημα.

Ένα παιδί με ειδικές ανάγκες προσπαθεί με το δικό του τρόπο να ενσωματωθεί, να παίξει, να χαρεί. Θέλει να συμμετέχει μαζί με τα άλλα παιδιά, δε θέλει να είναι μόνο του. Οι άλλοι δεν ξέρουν τον τρόπο πως να το κάνουν, να συμπεριλάβουν στην ομάδα τους αυτό το παιδί λέγοντας απλά ‘Έσύ δεν μπορείς, να πας αλλού’.

Και όμως τι καλύτερο από το να αγκαλιάσεις ένα τέτοιο άτομο και να συναναστραφείς μαζί του. Όλα είναι θέμα ενημέρωσης και παιδείας. Πρέπει να μάθεις να συναναστρέφesai με τέτοια άτομα. Μπορείς να μάθεις από αυτά. Εξάλλου πως θα ήταν αν ήσουν στη θέση τους; Δεν είναι και το καλύτερο να μη σε θέλουν στην παρέα τους και να σου γυρνάν την πλάτη. Όλοι πρέπει να είναι μαζί στο παιχνίδι, στη χαρά, στο γέλιο. Αν έρθεις κοντά σε ένα τέτοιο άτομο θα πάρεις πράγματα απ’ αυτό και αυτό από εσένα.

Επομένως δεν είναι κακό να είσαι διαφορετικός απλά οι άλλοι πρέπει να μάθουν πώς να επικοινωνούν με τέτοια άτομα και να μη τα βάζουν στο περιθώριο. Δεν είναι και τόσο τρομακτικό να μάθεις να αγαπάς κάτι διαφορετικό. Εσείς τι λέτε λοιπόν γι’ αυτό;

ΧΡΥΣΑ ΤΖΕΛΕΠΗ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Η αυτιστική διαταραχή ή αυτισμός εντάσσεται στην κατηγορία των Διάχυτων Αναπτυξιακών Διαταραχών (ΔΑΔ) και θεωρείται μία από τις σοβαρότερες μορφές τους. Έχει χαρακτηριστεί ως διαταραχή «φάσματος» δηλαδή δεν είναι όλα τα περιστατικά ίδια αλλά, αντίθετα, υπάρχουν διαβαθμίσεις και πληθώρα μορφών από τα πιο ήπια μέχρι τα πιο βαριά περιστατικά.

Για να μπορέσουμε να παρέχουμε στο παιδί την καλύτερη δυνατή φροντίδα πρέπει να υπάρχει αгаσθή συνεργασία μεταξύ όλων των ειδικών που ασχολούνται με το παιδί. Ο λογοθεραπευτής για παράδειγμα, οφείλει να συνεργάζεται και να ενημερώνει τον εργοθεραπευτή για την πορεία του παιδιού. Επίσης με την σειρά του και ο εργοθεραπευτής πρέπει να κάνει ακριβώς το ίδιο.

Δυστυχώς αρκετές φορές δεν φαίνεται να υπάρχει η απαραίτητη συνεννόηση μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων σε μια θεραπευτική διαδικασία. Φυσικά ο μόνος χαμένος από όλο αυτό δεν είναι άλλος από το ίδιο το παιδί. Δεν του εξασφαλίζεται ένα σωστό θεραπευτικό πρόγραμμα και τα αναμενόμενα αποτελέσματα δεν εμφανίζονται.

Γι αυτό είναι πολύ σημαντικό οι γονείς να κάνουν θα λέγαμε μία «έρευνα αγοράς», πριν επιλέξουν και εμπιστευτούν το παιδί τους στον εκάστοτε ειδικό. Δεν είναι κακό, το αντίθετο μάλιστα, να ενημερώνονται οι γονείς να μπαίνουν στην διαδικασία να ρωτούν τον ίδιο τον θεραπευτή για τις σπουδές, τις εμπειρίες του με άλλα περιστατικά όπως και την θεραπευτική ομάδα που συνεργάζεται και θα υποστηρίξει το παιδί.

Ο στόχος άλλωστε και αυτό που πρέπει να απασχολεί τους γονείς αλλά και τους θεραπευτές είναι το ίδιο το παιδί. Να το βοηθήσουν με το κατάλληλο εξατομικευμένο θεραπευτικό πρόγραμμα. Οι σκέψεις όλων πρέπει να κινούνται και να στρέφονται γύρω από αυτό. Χωρίς εγωισμούς και δυσπιστίες όλοι μαζί, θεραπευτές και γονείς, να βάλουν ένα λιθαράκι ώστε το παιδί να έχει την κατάλληλη και επιθυμητή πρόοδο σε όλους τους τομείς.

Κουκουλεκίδης Βασίλης
Θεολόγος-εκπαιδευόμενος

ΔΕΝ ΜΕ ΘΕΛΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ!

Για κάποιον που παίζει με ένα αυτιστικό παιδί, το να νιώθει ανεπιθύμητος είναι κάτι που μπορεί να συμβαίνει συχνά. Προσωπικά, στην μικρή εμπειρία μου μέχρι τώρα, πολλές φορές έχω βρεθεί σε αμηχανία και σε αδιέξοδο πιστεύοντας ότι το παιδί με το οποίο παίζω «Δεν με θέλει!», κάτι που συμπεραίνω από τη συμπεριφορά του. Κι αυτό γιατί τα παιδιά με αυτισμό συνήθως είναι εγωκεντρικά και έχουν την ικανότητα να αγνοούν πολύ εύκολα οποιονδήποτε ή οτιδήποτε, την εκάστοτε στιγμή, δεν χρειάζονται ή δεν τα ενδιαφέρει.

Τότε είναι που όλοι εμείς πέφτουμε στην παγίδα και απελπιζόμαστε καθώς θεωρούμε πως το εμπόδιο αυτό δεν μπορεί εύκολα να ξεπεραστεί. Λάθος! Μπορεί κάποιος να αισθάνεται ότι το παιδί τον αποκλείει, όμως αυτό στην πραγματικότητα δεν συμβαίνει. Απλώς αυτή είναι η φύση του. Η πόρτα του παιδιού είναι πάντα ανοιχτή για να πας δίπλα του και να το πλησιάσεις ουσιαστικά. Αρκεί να διώξεις τις αρνητικές και αποθαρρυντικές σκέψεις που σε κατέκλυσαν προηγουμένως, να φορέσεις το χαμόγελό σου και να προσπαθήσεις. Να προσπαθήσεις να είσαι μαζί με το παιδί σε ότι κάνει χωρίς απαραίτητα να παίζετε αμοιβαία ή να εμπλέκεσαι ενεργά σε κάθε ασχολία του.

Είναι λάθος να επιχειρήσεις να «ενοχλήσεις» το παιχνίδι του παιδιού αν αυτό δεν σου το επιτρέπει, όπως επίσης είναι λάθος να επιχειρήσεις να αποσπάσεις την προσοχή του με κάτι άλλο. Λάθη στα οποία, πάνω στον πανικό της στιγμής, όλοι υποπίπτουμε. Αυτές οι απόπειρες εκλαμβάνονται αρνητικά από το παιδί ως πίεση για αλλαγή. Αυτό που έχει ανάγκη είναι η αποδοχή και η παρουσία σου δίπλα του, ακόμα κι αν αυτή είναι σιωπηλή.

Βέβαια, δεν είναι απαραίτητο να είμαστε πάντα σιωπηλοί, αντίθετα έχουμε τη δυνατότητα να εμπλακούμε στο παιχνίδι ηχητικά είτε παράγοντας κάποιον ήχο που ταιριάζει με αυτό που κάνει το παιδί, είτε με κάποιο τραγουδάκι. Αυτός είναι ένας τρόπος να δείξουμε στο παιδί ότι ενδιαφερόμαστε για αυτό που κάνει, το σεβόμαστε και δεχόμαστε να συμμετάσχουμε σε αυτό όσο το ίδιο μας επιτρέπει, μιας και στο θεραπευτικό παιχνίδι γίνεται ότι θέλει και τίποτα που δεν θέλει.

Πασπάλη Ελευθερία

Πώς ωφελούνται τα παιδιά από τις αρχές και τις τεχνικές του Προγράμματος Κ.Α.Λ.Ε.Σ.Μ.Α. ;

- Η συμμετοχή στις επαναληπτικές και τελετουργικές συμπεριφορές ενός παιδιού παρέχει το κλειδί για το ξεκλείδωμα του μυστηρίου αυτών των συμπεριφορών και διευκολύνει τη βλεμματική επαφή, τη κοινωνική ανάπτυξη και την ένταξη των άλλων στο παιχνίδι.
- Η αξιοποίηση του κινήτρου του κάθε παιδιού προάγει τη μάθηση και δημιουργεί τα θεμέλια για εκπαίδευση και απόκτηση δεξιοτήτων.
- Η διδασκαλία μέσω διαδραστικού παιχνιδιού έχει ως αποτέλεσμα την ενεργή και ουσιαστική κοινωνικοποίηση και επικοινωνία.
- Η χρήση ενέργειας, διέγερσης και ενθουσιασμού απασχολεί το παιδί και εμπνέει μια συνεχή αγάπη μάθησης και αλληλεπίδρασης.
- Η υιοθέτηση μιας μη κριτικής και αισιόδοξης στάσης μεγιστοποιεί την απόλαυση, την προσοχή και την επιθυμία του παιδιού σε κάθε σημείο του Προγράμματος Son-Rise.
- Η τοποθέτηση του γονέα ως η πιο σημαντική και διαρκής πηγή γνώσεων του παιδιού παρέχει μια συνεπή και πειστική εστίαση στην κατάρτιση, την εκπαίδευση και την έμπνευση.
- Η δημιουργία ενός ασφαλούς έργου / παιχνιδιού και χωρίς να αποσπάται η προσοχή διευκολύνει το βέλτιστο περιβάλλον για μάθηση και ανάπτυξη.

Μαρία Γκουγκούμη

Δουλεύοντας με γονείς.....

Δουλεύοντας με γονείς σε μια ομάδα γονέων βίωσα πρόσφατα μια πολύ ενδιαφέρουσα εμπειρία. Κατά τη διάρκεια μιας βιωματικής άσκησης σχετικά με τις σκέψεις που κάνουν οι γονείς για τα παιδιά τους που έχουν Αυτισμό και τα αντίστοιχα συναισθήματα που τους προκαλούν, μια μητέρα μοιράστηκε μαζί μας τις σκέψεις της:

« Το παιδί μου δεν μπορεί να κάνει ποδήλατο...»,
«Το παιδί μου δεν ζει τις χαρές της ηλικίας του...».

Αυτές οι σκέψεις την κάνουν να νιώθει θλίψη, στενοχώρια αλλά και πολύ θυμό. Όπως είπε η ίδια, «ματώνει η καρδιά της», συχνά ξεσπά σε κλάματα και απομονώνεται από τον κοινωνικό της περίγυρο. Άλλοτε πάλι λειτουργεί πιεστικά προς το παιδί προσπαθώντας να το «εκπαιδεύσει» σε κοινωνικά αποδεκτές συμπεριφορές ή να το κάνει να εκδηλώσει δεξιότητες, που όμως εκείνο δεν διαθέτει, γεγονός που φέρνει ένταση και συγκρούσεις στην μεταξύ τους σχέση. Τελικά καταλήγει να θυμώνει με τον εαυτό της, διότι παρόλο που έχει τις καλύτερες προθέσεις και θέλει να υποστηρίξει το παιδί της δεν μπορεί να είναι αποτελεσματική στο ρόλο της.

Τέτοιες περιπτώσεις είμαι σίγουρη ότι υπάρχουν πολλές. Αρκετοί γονείς αναγνωρίζουν δικά τους κομμάτια στην μητέρα αυτή. Εγείρονται λοιπόν αρκετοί προβληματισμοί σχετικά με την διαδικασία της Αποδοχής. Λέμε ότι αναγνωρίζουμε ότι το παιδί μας έχει Αυτισμό και ότι κατανοούμε ότι έχει διαφορές από τα παιδιά της τυπικής ανάπτυξης, τους συνομηλίκους του. Έχουμε φτάσει όμως στο σημείο να το αποδεχτούμε όπως αυτό είναι και να νιώθουμε καλά στην καθημερινότητά μας ή δίνουμε συνεχώς αγώνα να το αλλάξουμε;

Δίνουμε σημασία στα μικρά του επιτεύγματα, που τελικά έχουν μεγάλη αξία για την ζωή του ή στεκόμαστε στις αδυναμίες του και σε αυτά που δεν μπορεί να καταφέρει; Πανηγυρίζουμε κάθε φορά που μαθαίνει κάτι καινούριο ή θεωρούμε ότι αυτό είναι αυτονόητο και θα έπρεπε αυτόματα να το έχει κατακτήσει; Χαιρόμαστε μαζί του κάθε φορά που εκείνο γελάει ή νιώθουμε ένα συναισθηματικό κενό; Πιστεύουμε τελικά ότι το παιδί μας μπορεί να είναι ευτυχισμένο ή νιώθουμε μια διαρκή θλίψη διότι πιστεύουμε ότι θα ζήσει μέσα στη δυστυχία;

Η διαδικασία της Αποδοχής είναι ένα μεγάλο ταξίδι, μια προσωπική αναζήτηση, η οποία όμως δεν χρειάζεται να είναι μοναχική. Σύντροφοι καλοί και συνοδοιπόροι διαθέσιμοι υπάρχουν πάντα γύρω μας, αρκεί να ανοίξουμε τα μάτια, τα αυτιά και κυρίως την καρδιά μας για να τους αναζητήσουμε. Μπορεί να είναι ο σύζυγός μας, κάποιος άλλος γονέας, κάποιος εθελοντής ή κάποιος ειδικός... λίγη σημασία έχει ο ρόλος. Αυτό που έχει σημασία είναι να πιαστούμε χέρι με χέρι και να προχωρήσουμε στη ζωή απολαμβάνοντας την κάθε στιγμή, είτε αυτή είναι όπως την περιμέναμε είτε είναι τελείως διαφορετική, γιατί αυτή είναι τελικά η ζωή μας.

Μαρία Κομνηνού - Ψυχολόγος

Αναζητώντας το Νόημα.....

Μιλώντας πολλές φορές με γονείς παιδιών που έχουν Αυτισμό εκφράζουν με παράπονο και στενοχώρια ερωτήματα όπως:

«γιατί το παιδί μου δεν έρχεται να παίξει μαζί με τα άλλα παιδιά;»

ή «γιατί το παιδί μου στοιβάζει τα αυτοκινητάκια το ένα πάνω στο άλλο αντί να κάνει πως τα πηγαίνει βόλτα;»

ή «γιατί το παιδί μου απολαμβάνει να χτυπάει τα δάχτυλά του στερεοτυπικά πάνω σε επιφάνειες χωρίς κανένα νόημα;»

Η απάντηση περιλαμβάνεται ακριβώς στο τελευταίο ερώτημα, κι έχει να κάνει με το **Νόημα**. Αυτό που έχει νόημα για εμάς ενδεχομένως δεν έχει κανένα νόημα για το παιδί, το αφήνει παντελώς αδιάφορο. Αντίθετα συχνά ένα παιδί βρίσκει νόημα σε διαδικασίες ή ερεθίσματα που σε εμάς δεν έχουν κάποια επίδραση. Το νόημα που μπορεί να εντοπίζει το παιδί με Αυτισμό σε κάποια ασχολία μπορεί να έχει χρησιμότητα αισθητηριακή για εκείνο, και να του δίνει απόλαυση. Άλλες φορές λειτουργεί επικοινωνιακά γιατί το διευκολύνει να εκφραστεί. Άλλοτε πάλι το βοηθάει να εκτονωθεί και να οργανώσει το συναίσθημα και την συμπεριφορά του. Σε κάθε περίπτωση πάντως το παιδί βρίσκει το δικό του νόημα σε αυτό με το οποίο ασχολείται, ακόμη και αν εμείς δεν το καταλαβαίνουμε.

Μήπως όμως δεν συμβαίνει συχνά κάτι παρόμοιο και με τα παιδιά τυπικής ανάπτυξης ή και με εμάς τους ίδιους; Δεν έχουμε βρεθεί σε καταστάσεις που βαριόμαστε αφόρητα και ανυπομονούμε να τελειώσουν ενώ κάποιοι άλλοι φαίνεται να τις απολαμβάνουν πραγματικά; Καταθέτοντας μια προσωπική εμπειρία θυμάμαι όταν ήμουν παιδί τον πατέρα μου να παρακολουθεί με προσήλωση στην τηλεόραση κάθε βράδυ μετά τις ειδήσεις το δελτίο καιρού, πράγμα για το οποίο εγώ δεν έβρισκα κανένα νόημα. Δεν είχα κανένα απολύτως ενδιαφέρον για τον καιρό που θα έκανε την επόμενη ημέρα, γιατί δεν επηρέαζε καθόλου τη ζωή μου, κι έτσι αποχωρούσα ενοχλημένη από το δωμάτιο.

Ως ενήλικη όμως τώρα πιάνω τον εαυτό μου να αλλάζω τα κανάλια της τηλεόρασης επιδιώκοντας να ενημερωθώ για τον καιρό, ως κάτι πολύ σημαντικό που θα επηρεάσει την ζωή μου, ενώ αντίθετα τα παιδιά μου δεν βρίσκουν σε αυτή μου την ανάγκη κανένα απολύτως νόημα.

Είναι λοιπόν πολύ σημαντικό να αξιοποιήσουμε οτιδήποτε έχει νόημα για το παιδί προκειμένου να το προσεγγίσουμε συναισθηματικά και να χτίσουμε γέφυρες επικοινωνίας μαζί του.

Μαρία Κομνηνού - Ψυχολόγος

Μηνύματα στο facebook

(Από τη σελίδα της Κοκκαλίδου Μαρέικε “Κέντρο Αυτισμού”)

♥ Κάθε παιδί χρειάζεται ένα σύστημα επικοινωνίας, ώστε η επικοινωνία αποκτά νόημα για εκείνο. Δεν έχει σημασία αν χρησιμοποιείτε εικόνες, αντικείμενα ή νοήματα, αρκεί το παιδί να τα κατανοήσει.

Το πρόβλημα είναι πολλές φορές ότι η συμπεριφορά του παιδιού είναι περίπου τυχαία και δεν ενδιαφέρεται για τίποτα αρκετά για να κάνει τον κόπο να το ζητήσει με τον τρόπο που μαθαίνει. Η διατροφή μπορεί να παίζει κύριο ρόλο εδώ: Συνήθως θα θέλει κάτι φαγώσιμο. Και υπομονή ώσπου το παιδί αποκτάει ενδιαφέροντα που για εκείνον αξίζουν να ζητήσει από μας.

♥ Η Ελεονόρα είναι ένα ιδιαίτερο υπερκινητικό αυτιστικό κορίτσι. Έχει λίγο λόγο και χαίρεται πάρα πολύ το παιχνίδι μαζί μας. Την πρώτη φορά όταν ήταν να φύγει, είπε στη μητέρα της: "Φύγε, δεν θα φύγω!"

Η μητέρα της μου είπε πως κάθε φορά όταν φεύγουν από εδώ, η Ελεονόρα είναι πάρα πολύ ήρεμη. Ακόμα και την άλλη μέρα στο σχολείο ξαφνιάζονται πόσο ήσυχα κάθεται στην τάξη.

Το θεραπευτικό παιχνίδι είναι θαυματουργό πραγματικά!!! Θα ήθελα όλοι οι γονείς να παίζουν έτσι με τα παιδιά τους, με αποδοχή άνευ όρων!!

♥ Με τον Κωνσταντίνο έπαιζα πέντε χρόνια. Από τυπικά αυτιστικό παιδάκι, 2 χρ. τότε, έγινε ένα κοινωνικό παιδί με πολλούς φίλους στο δημοτικό σχολείο, δευτέρα τάξη. Είναι απόλαυση να παίζει κανείς μαζί του, όπως κάναμε το Σάββατο. Είχα δύο χρόνια να τον δω. Μιλάει μια χαρά τώρα, επικοινωνεί όλη την ώρα, παίζει εντελώς αμοιβαίο παιχνίδι με πολλή φαντασία. Κάνει προτάσεις ο ίδιος και δέχεται με χαρά τις ιδέες μου.

Η μητέρα του μου είπε πως βρήκαν το βίντεο του στο youtube, και άκουγε τον εαυτό του να πει για πρώτη φορά (ακόμα δεν μιλούσε καθαρά) "Αλεπού μην κλέβεις, ας το καλό!" Όταν η μητέρα του ρώτησε, τι λέει εκεί, απάντησε ότι μιλούσε Αγγλικά !! Αφού δεν το κατάλαβε ο ίδιος τι έλεγε εκεί... πρέπει να ήταν Αγγλικά.

♥ Στο Θεραπευτικό παιχνίδι Κ.Α.Λ.Ε.Σ.Μ.Α. φυσικά έχουμε, εκτός από τους πολύ σημαντικούς κοινωνικούς στόχους, και εκπαιδευτικούς στόχους, αλλά μόνο όταν αυτοί έχει νόημα για το παιδί. Αν εκείνο δεν ενδιαφέρεται να το μάθει (αυτό το συγκεκριμένο που θέλω να μάθει), θα το μάθει μόνο μηχανικά και με πίεση και τότε αυτή η δεξιότητα παραμένει χωρίς ουσία.

Ο Παναγιώτης είχε μάθει στο σχολείο το πρωινό καλημέρα. Μου έλεγε μερικές φορές στερεοτυπικά "Καλημέρα Παναγιώτη το χέρι". Φαντάζομαι πως η δασκάλα του ήθελε να κάνει χειραψία, και αφού εκείνος δεν άπλωνε το χέρι του, θα του έλεγε, 'το χέρι'. Για τον Παναγιώτη ήταν μια διαδικασία, που δεν κατάλαβε.

Όταν εγώ τον έπαιρνα από το σχολικό για να παίζουμε στο σπίτι του, με κοιτούσε στα μάτια, χαμογελώντας και μου έλεγε "Θα παίζουμε!" Θεωρώ αυτό ένα πολύ πιο άξιο 'καλημέρα', επειδή ήρθε από την καρδιά του. Εγώ δεν του το έμαθα, αλλά μου το έλεγε αυθόρμητα.

♥ Όλοι ξέρουμε ότι για την εξέλιξη του παιδιού είναι καλύτερο να ξεκινήσουμε σε μικρή ηλικία. Φυσικά όλα είναι πιο εύπλαστα τότε, το παιδί μπορεί να αφομοιώσει πιο εύκολα. Αλλά επίσης οι γονείς είναι πιο δεκτικοί σε ο, τι προτείνουμε να αλλάξουν και έτσι βλέπουν άμεσες διαφορές στην συμπεριφορά του παιδιού.

♥ Μια μητέρα βρίσκει δημιουργικές λύσεις για την δύσκολη συμπεριφορά του παιδιού της.

Όταν πήγε να ανοίξει το παράθυρο του αυτοκινήτου (εν κίνηση) για να πετάξει το κουλούρι του έξω, του είπε: "Το Νισσάν μας δεν φτύνει κουλούρια!"

Όταν πήρε τα τουβλάκια του στο κρεβάτι του για να παίζει, ενώ ήταν ώρα για ύπνο: "Θύμωσε το κρεβάτι σου, γιατί το κρεβάτι θέλει να σε χαλαρώσει για να κοιμηθείς. Το χαλί ζήτησε που δεν έπαιζες επάνω της! Αύριο το πρωί θα ζητήσεις συγνώμη από το κρεβάτι και το χαλί και ας ελπίζουμε που δεν είναι θυμωμένα πια!"

Η μητέρα κατάλαβε πως κάνει τα πράγματα χειρότερα όταν φωνάζει και απαγορεύει, γιατί το παιδί δεν δέχεται το 'όχι', αλλά αυτές οι δημιουργικές αντιδράσεις της με χιούμορ κάνουν τη δουλειά!

♥ Όλα τα αυτιστικά παιδιά κάνουν λόγοθεραπεία και εργοθεραπεία. Με παίρνουν τηλέφωνο οι γονείς να ξεκινήσουμε το παιχνίδι, επειδή δεν τους καλύπτουν αυτές οι θεραπείες. Αυτό που θέλουμε να πετύχουμε πραγματικά, είναι η συμπεριφορά του παιδιού να γίνει πιο αμοιβαία και αυτό δεν γίνεται με κλασσικές θεραπείες που στοχεύουν να μάθουν δεξιότητες στο παιδί. Το αυτιστικό παιδί ΜΠΟΡΕΙ να αποκτήσει περισσότερη κοινωνικότητα, ώστε η επιβίωση της οικογένειας να γίνει ΣΥΜΒΙΩΣΗ με το παιδί!!

♥ Η μητέρα του Ορέστη χαίρεται πολύ, που εκείνος τώρα τις τελευταίες μέρες κάθεται στην αγκαλιά της και ακούει παραμύθια!!!

♥ Άγχος δεν υπάρχει όταν ζούμε στο παρόν. Το άγχος δημιουργείται είτε από ανησυχητικές σκέψεις για το μέλλον, είτε από στεναχώριες από το παρελθόν. Δεν μπορούμε να επηρεάσουμε ούτε το μέλλον (όχι με τις ανησυχίες μας τουλάχιστον!) , ούτε το παρελθόν, οπότε είναι κρίμα να χαλάσουμε και να χάσουμε το παρόν!!

Τα αυτιστικά παιδιά μας δίνουν το παράδειγμα με την ολοκληρωτική αφοσίωσή τους στο τώρα, στην συγκέντρωσή τους για ένα αντικείμενο ή μια λεπτομέρεια. Είναι εκεί,

εκατό τις εκατό με αυτό το αντικείμενο και δεν αποσπάται η προσοχή τους για τίποτα που συμβαίνει γύρω τους.

Είναι καλό να εξασκηθούμε και εμείς να ζούμε στο παρόν. Μπορείτε να βάλετε μια όμορφη πέτρα ή κοχύλι, ή απλά ένα μικρό αντικείμενο που σας εμπνέει, στη τσέπη σας. Κάθε φορά που την αγγίζετε, κοιτάτε γύρω σας και κάνετε μια ωραία σκέψη για κάτι που παρατηρείτε. Έτσι φέρνετε τον νου σας πάλι στο παρόν.

Υπάρχουν τόσο πολλά όμορφα πράγματα γύρω μας, που μας ξεφεύγουν επειδή δεν είμαστε παρόν!!

♥ Σκεφτήκατε ποτέ να βάλετε χαλαρή μουσική για να δημιουργήσετε μια όμορφη ατμόσφαιρα;; Η κλασική μουσική είναι υπέροχη και θεραπευτική! Κλείστε την τηλεόραση και τραγουδάτε ήρεμα και χαρούμενα. Είναι πολύ καθισχυχαστικό για ένα παιδί να του δείξετε ότι είστε καλά, τραγουδώντας.

Παρατηρήστε τη διαφορά στη συμπεριφορά του παιδιού μετά από μια εβδομάδα.

Ο Άγγελος είναι ένα αυτιστικό παιδί, χαμηλής λειτουργικότητας. Το παιχνίδι του εντελώς στερεοτυπικό. Η επαφή μας ήταν να ακουμπάμε τις μύτες μας μερικές φορές.

Μια φορά έτυχε να έχω μια μελωδία στο μυαλό μου και αποφάσισα να την πω, χωρίς λόγια. Καθόμουν στο καναπέ. Έμεινα έκπληκτη όταν κουλούριασε στην αγκαλιά μου (φανταστείτε δεκάχρονο παιδί και μάλιστα πολύ βαρύ!!)! Είχα όλη την προσοχή του και είναι απίστευτο πόσο χαιρόταν ακούγοντας αυτή τη μελωδία. Γελούσε, με χάριδευε, με κοιτούσε στα μάτια. Αυτό κράτησε για μερικές εβδομάδες. Δυστυχώς, με άλλη μελωδία δεν λειτουργούσε το ίδιο....

♥ Μπορείτε να τρέχετε από θεραπεία σε θεραπεία με το παιδί σας, αλλά αυτό δεν θα του προσφέρει περισσότερη κοινωνικότητα και αμοιβαιότητα. Είναι καλύτερο να δημιουργήσετε έναν χώρο στο σπίτι σας όπου δεν υπάρχουν απαγορευμένα, και να παίζετε μαζί του με ενθουσιασμό και χαρά. Τότε θα δείτε πως η οπτική επαφή του θα αυξηθεί ραγδαία και θα γίνει πιο συνεργάσιμο γενικότερα. Αναζητείται άτομα που θα θέλουν να υποστηρίξουν το πρόγραμμά σας. Αν θα παίζουν χαρούμενοι άνθρωποι με το παιδί σας, μπορείτε να ξεκουραστείτε καθώς το παιδί σας θα προχωρήσει δυνατά!!

Όλα είναι μια ιδέα στο μυαλό. Το 'αυτό δεν γίνεται στην Ελλάδα', το ακούω τριάντα χρόνια και δεν μας πάει μπροστά! Αν το επιδιώκετε, και σας το συνιστώ θερμά!!, θα βρείτε ανθρώπους. Ποιος δεν θα θέλει να παίξει με ένα χαριτωμένο παιδάκι;;; Να το βοηθήσει να καταλάβει τον κόσμο μας καλύτερα;;; Εξαρτάται από σας πώς το παρουσιάζετε!

Ευχαρίστως να σας καθοδηγήσω στην προσπάθειά σας. Εδώ έχουμε πολλή πείρα με κατ' οίκον προγράμματα. Τέτοια προγράμματα γίνονται σ' όλη την Ελλάδα!

ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Ξεκίνησαν οι εγγραφές για την ετήσια εκπαίδευση στο Θεραπευτικό Παιχνίδι με αυτιστικό παιδί Κ.Α.Λ.Ε.Σ.Μ.Α. στην Θεσσαλονίκη, αλλά και αλλού στην Ελλάδα. Θα υπάρχει ειδικό πρόγραμμα για εκπαίδευση σε απόσταση. Περισσότερες πληροφορίες στο ypostirixigoneon@gmail.com και στο www.kyg.gr.

Για την εκπαίδευση από απόσταση, το πρόγραμμα θα το εξής:

1. Μέσω skype ή με άλλο ηλεκτρονικό τρόπο θα παρακολουθήσετε τα θεωρητικά μαθήματα και μερικές θεωρητικές εποπτείες.
2. Κάθε μάθημα συνοδεύεται από μια μικρή εργασία.
3. Θα γίνουν 3 ή 4 Σαββατοκύριακα εδώ στην Θεσσαλονίκη για ομαδική πρακτική εξάσκηση:
Θα παίζετε με τη σειρά με κάποιο παιδί και θα κάνουμε εποπτεία και βιωματικό παιχνίδι
4. Υποχρεώνετε να γράψτε ένα μικρό άρθρο (300 λέξεις τουλάχιστον) για το Περί Αυτισμού το μήνα (8 άρθρα συνολικά)
5. Υποχρεώνεστε να συμμετέχετε σε συζητήσεις με τους γονείς, μέσω skype.
6. Συνίσταται να έρχεστε εδώ για να με παρακολουθήσετε στο τζάμι-καθρέφτη, ειδικά στην αρχή. Μπορώ να φιλοξενήσω λίγα άτομα εδώ στο γραφείο μου.
7. Όποιος έχει την δυνατότητα να παίζει με αυτιστικό παιδί στον τόπο του, θα το κάνει αυτό και θα μου στείλει μερικές φορές ένα σύντομο βίντεο για εποπτεία. Όποιος δεν έχει αυτή την δυνατότητα, επιβάλλεται να έρθει μερικές φορές εδώ για μερικές μέρες, για να μπορεί να κάνει την πρακτική εξάσκηση (εκτός από τα Σαββατοκύριακα).

Κέντρο Αυτισμού
Μαρέικε Στέεμαν - Κοκκαλίδου
Ελλησπόντου 22
Καλαμαριά
ypostirixigoneon@gmail.com
www.kyg.gr
Τηλέφωνα
2310 450 941
6940402054

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ ΓΟΝΕΩΝ

♥ ετήσια εκπαίδευση στο θεραπευτικό παιχνίδι

Ο σκοπός της εκπαίδευσης είναι ο εκπαιδευόμενος να μάθει να παίζει συνειδητά, να ξέρει να εφαρμόζει τις τεχνικές, να αποκτήσει κάποια εμπειρία με διάφορα παιδιά και να μπορεί να δώσει έμπνευση στους γονείς του αυτιστικού παιδιού.

♥ εθελοντικό πρόγραμμα εθελοντών κατ' οίκον

Εθελοντές επισκέπτονται οικογένεια με αυτιστικό παιδί για να παίζουν μαζί του μια φορά την εβδομάδα. Συμμετέχουν σε πρόγραμμα ενημέρωσης και καθοδήγησης.

♥ πολύωρο πρόγραμμα

Υπάρχει δυνατότητα ένα παιδί να παίζει για τρεις ή τέσσερις ώρες συνεχόμενα, με τη στήριξη εκπαιδευόμενων και εθελοντών.

♥ μηνιαία ομάδα γονέων

Η ομάδα γονέων σκοπεύει να δείξει πιο αποτελεσματικούς τρόπους αντιμετώπισης των συμπεριφορών του παιδιού, αλλά και να μάθει τους γονείς πώς να είναι πιο ήρεμοι και θετικοί γενικά ώστε να μπορούν να έχουν πιο λειτουργικές αντιδράσεις στα διάφορα γεγονότα.

♥ μηνιαία ομάδα γονέων μέσω skype

Για γονείς που δεν έχουν προσέλευση σε ομάδα, υπάρχει η δυνατότητα να συμμετέχουν σε μια ομάδα από απόσταση μέσω υπολογιστή.

♥ εντατικό πρόγραμμα

Γονείς που επιθυμούν να ξεκινήσουν ένα πρόγραμμα παιχνιδιού στο σπίτι τους μπορούν να εκπαιδευτούν σε εντατικό πρόγραμμα σε τρεις με πέντε μέρες, είτε μαζί με το παιδί τους, είτε χωρίς. Στην περίπτωση που δεν μπορούν να φέρουν το παιδί τους μαζί τους, θα μπορούν να κάνουν πρακτική εξάσκηση σε άλλο παιδί.

Θα υπάρχει συνέχεια επίβλεψης του προγράμματός του στο σπίτι.

♥ ενημέρωση και ημερίδα

Πραγματοποιούνται ενημερώσεις και ημερίδες για το θεραπευτικό παιχνίδι σ' όλη την Ελλάδα.

Τώρα, περισσότερο Θεραπευτικό Παιχνίδι!

Το Κέντρο Αυτισμού έχει ως στόχο την υποστήριξη τόσο των γονέων όσο και των παιδιών, ώστε να βελτιωθεί η μεταξύ τους σχέση, να γίνει η συμβίωσή τους στο σπίτι πιο ευχάριστη και χαλαρή και για τις δυο πλευρές, και η επικοινωνία τους πιο αποτελεσματική.

Το Θεραπευτικό Παιχνίδι - Κάλεσμα είναι το μέσο για την ανάπτυξη μιας σχέσης γονέα-παιδιού όπου η κατανόηση, η αποδοχή, η χαρά και η επικοινωνία γίνονται όλο και πιο αμοιβαία. Έτσι, χτίζοντας δυνατούς δεσμούς στα μέλη της οικογένειας, το παιδί αρχίζει να εμπιστεύεται τον γονιό και οι γονείς να αποδέχονται και να εκτιμούν την αξία του παιδιού.

Τα αποτελέσματα είναι συχνά θαυματικά, καθώς οι γονείς συχνά από τις πρώτες ακόμα συνεδρίες βλέπουν το παιδί τους να αλλάζει συμπεριφορά, να γίνεται πιο ήρεμο και συνεργάσιμο, να επιζητά την επικοινωνία και το χάδι, να εξελίσσει τον λόγο και τη δημιουργικότητά του.

Αντίστοιχα οι γονείς, βλέποντας τις αλλαγές στο παιδί τους και μαθαίνοντας πώς να επικοινωνούν με αυτό αποτελεσματικά, γίνονται πιο αισιόδοξοι, δημιουργώντας και αυτοί τις κατάλληλες συνθήκες μιας θετικής αλλαγής.

Το Κέντρο Αυτισμού στηρίζει οικογένειες καθημερινά, με συμβουλευτική και το θεραπευτικό παιχνίδι, τόσο στο Κέντρο όσο και στο σπίτι.

Ακόμα, μπορούν να απευθύνονται σε εμάς τόσο οικογένειες που μεγαλώνουν ένα παιδί με αυτισμό και άλλες ειδικές ανάγκες ή/και μαθησιακές διαταραχές και προβλήματα συμπεριφοράς, όσο και οικογένειες που περνούν μία κρίση στις μεταξύ τους σχέσεις ή έχουν δυσκολίες με την διαπαιδαγώγηση των παιδιών.

Προτεραιότητά μας είναι να δημιουργήσουμε ένα ευέλικτο, εξατομικευμένο πλάνο που θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της κάθε οικογένειας, με δυνατότητα επισκέψεων και στο σπίτι και εξυπηρέτησης και Σαββατοκύριακων.

Σας περιμένουμε ώστε να μάθουμε μαζί πως να χαίρεστε την κάθε στιγμή με τον εαυτό σας, το σύντροφό σας, τα παιδιά σας!

Συμβουλευτική γονέων σε μικρές ομάδες

Μικρές ομάδες δύο ή τριών γονιών αυτιστικών παιδιών. Ενημέρωση για τον αυτισμό, τις ανάγκες των παιδιών, το θεραπευτικό παιχνίδι Κ.Α.Λ.Ε.Σ.Μ.Α., πρακτικές λύσεις για το κάθε γονιό, ασκήσεις χαλάρωσης και άλλα βιωματικά παιχνίδια. Προτείνω μια ομάδα να συγκεντρωθεί ή μια φορά την εβδομάδα ή δύο φορές το μήνα, για δύο μήνες τουλάχιστον. Έτσι μπορούμε να 'χτίσουμε' κάτι και να έχουμε άμεσα αποτελέσματα. Έτσι όλοι οι γονείς θα πάνε ένα βήμα μπροστά! Συμβολική τιμή.

Ομάδες γονέων 10 - 20 ατόμων.

Η μεγαλύτερη ομάδα μας δίνει την δυνατότητα να κάνουμε ένα πλούσιο πρόγραμμα με πολλές δραστηριότητες με σκοπό την κατανόηση των αναγκών των παιδιών, αλλά και το πως να αντεπεξέλθει ο γονιός στις καθημερινές απαιτήσεις.

Σε μηνιαία βάση πραγματοποιείται σ' όλη την Ελλάδα.
Συμβολική τιμή.

Ομάδα γονέων μέσω skype.

Από απόσταση μπορούμε να κάνουμε επίσης σημαντικές συναντήσεις και να πετύχουμε τα ίδια αποτελέσματα από τις άλλες ομάδες γονέων. Δίνεται καθημερινή πρακτική εξάσκηση και έτσι θα υπάρχουν άμεσα αποτελέσματα.

*Επικοινωνήστε μαζί μου στο
ypostirixigoneon@gmail.com*

ΕΔΩ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΥΤΙΣΜΟ ΑΛΛΙΩΣ

Εισαγωγικό σεμινάριο στο θεραπευτικό παιχνίδι Κ.Α.Λ.Ε.Σ.Μ.Α.

το Σαββατοκύριακο 29 και 30 Απριλίου, 10.00-20.00, για γονείς αυτιστικών παιδιών και ειδικούς. Οι γονείς έχουν προτεραιότητα!

Θα πραγματοποιηθεί ένα εντατικό σεμινάριο για γονείς και ειδικούς, που θέλουν να μάθουν κάτι διαφορετικό για τον αυτισμό και που επιθυμούν να ακολουθήσουν ένα πρωτοποριακό, αισιόδοξο δρόμο.

- ♥ Μαθαίνετε πώς να προσεγγίζετε το παιδί σας και να κάνετε ουσιαστική, εποικοδομητική και αισιόδοξη επαφή με το παιδί σας.
- ♥ Μαθαίνετε πώς να μειώσετε προβλήματα συμπεριφοράς και να μάθετε στο παιδί σας δεξιότητες, με αβίαστο τρόπο.
- ♥ Μαθαίνετε πώς να το παροτρύνετε στην αμοιβαιότητα για να αυξηθεί η κοινωνικότητα του. Γιατί αυτό μπορεί να γίνει!!! Το παιδί σας θα γίνει πιο συνεργάσιμο άμεσα.
- ♥ Μαθαίνετε πώς να εντάσσετε στόχους στην καθημερινότητα, χωρίς ιδιαίτερο κόπο.

Περιλαμβάνει πολλή πρακτική εξάσκηση παίζοντας με διάφορα παιδιά, θεωρία και βιωματικό παιχνίδι.

Μην χάσετε την ευκαιρία να περάσουμε ένα όμορφο και εποικοδομητικό Σαββατοκύριακο μαζί!

Δηλώστε συμμετοχή τώρα, γιατί οι θέσεις είναι περιορισμένες!

Κόστος 120 Ευρώ.

Με την προκαταβολή 60 Ευρώ εξασφαλίζετε την θέση σας.

www.kentro-aytismou.com

Κέντρο Αυτισμού, Ελλησπόντου 22, Καλαμαριά

2310 450 941, 6940402054

info@kentro-aytismou.com

Alpha Bank 483-002121-042164, Steeman Maria Eugeni Korn